

Can Simonet

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Can Simonet. Serrat de la Beguda. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Al grup de masos del Serrat de la Beguda
Coordenades:	
Latitud:	41.65677
Longitud:	1.83528
UTM Est (X):	403023
UTM Nord (Y):	4612324

Classificació

Número de fitxa	08262-116
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII
Any	1750
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 014A00006
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	ds., 31/07/2004 - 02:00

Descripció

La casa forma part del conjunt de masies del Serrat de la Beguda. És una casa petita, de planta, pis i golfes amb teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal que s'obre a migdia. L'estructura interna presenta dues crugies paral·leles cobertes amb volta de canó seguida. La de l'esquerra, que és l'accés principal a la casa, és el celler al que dona la caixa de la tina, i la de la dreta és més baixa en estar en desnivell del terreny i la meitat està ocupada per la tina que té el mur exterior circular de pedra i visible des de la volta. La tina és circular i es van treure els cairons de ceràmica per utilitzar-la com a dipòsit d'aigua. La porta principal té llinda amb la data 1774 gravada, i a la paret de ponent hi ha una finestra amb la data 1750 i una creu al mig. A l'entorn de la casa hi ha diferents coberts fets en pedra molt ben disposada que tenen uns 100 anys. El propietari era picapedrer i va fer la porta d'entrada i la llar de foc amb pedra de Sant Vicenç.

Observacions:

Té una tina

Història

El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. Les cases del Serrat de la Beguda pertanyen parroquialment a Castellbell, perquè la relació amb la parròquia de Sant Vicenç era difícil al no existir un pont per travessar el Llobregat. A mitjans del segle XVIII i XIX es comencen a construir la major part de les cases del Clot del Tufau i del Serrat de la Beguda. La casa més important i gran de la zona és cal Fiter, que el 1865 tenia 22 parcers (Amillament de 1865. AMSVC). Aquesta casa ha sigut sempre de la mateixa família des de la seva construcció el 1750. Els seus origen seria com a parcers d'un mas més important.

Bibliografia

AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

